

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ' דר' אלי ליולקו

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 3/10/21

תאריך 26/09/2023

ועדה שמונתה פי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977

דר' יצחק בירן – יושב ראש, נציג המנהל הכללי

דר' אורי לבנטל – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד לינדה שפיר – נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

ע"י ב"כ מהתביעה המשמעתית במשרד הבריאות

(להלן: "הקובל")

נ ג ד

הנקבל:

דר' אלי ליולקו (מספר רישיון 115665)

ע"י ב"כ עוה"ד ג'קי סגרון

(להלן: "הנקבל")

המלצה בקובלנה מתוקנת מיום 02.09.2022

הקובלנה נגד הנקבל הוגשה, בגין הרשעות בעבירות פליליות והתנהגות שאינה הולמת כדלקמן:

1. כנגד דר' ליולקו התנהלו 3 הליכים פליליים:

(א) הליך בת"פ 17-10-60/45 – ביום 05.07.2021 הנקבל הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, הגורמת חבלה, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. ערעורו של הנקבל נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

(ב) הליכים בת"פ 18-09-30963 ו- ת"פ 19-06-23182 – ביום 19.07.2022 דר' ליולקו הודה והורשע בעבירות מסוג איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת צו בית משפט, שנועד להגן על אדם.

הנקבל הורשע בעבירה פלילית (סעיף 41(5) לפקודת הרופאים), וגילה התנהגות שאינה הולמת רופא (סעיף 41(1) לפקודת הרופאים).

2. מסכת האלימות בגינה הורשע הנקבל

בין הנקבל לאשתו דאז, התגלע סכסוך ב- 08.06.2017 על רקע חששו של הנקבל שהיא מקליטה אותו. וכך:

"בעת ששהו בביתם, לקח הנקבל מהמתלוננת בכוח את מכשיר הטלפון שאחזה בידה, בידו האחת היכה אותה בראשה באמצעות הטלפון ובידו השנייה היכה אותה באגרופים והשליך את הטלפון לעבר הכניסה לבית. המתלוננת רצה לעבר מכשיר הטלפון והנאשם בעט בה.

בהמשך, נכנס לחדר השינה, בעודו אוחז במכשיר הטלפון ובמפתחות הבית, כשדלת הכניסה נעולה. המתלוננת נכנסה אחריו לחדר השינה, נטלה את המפתחות ורצה לעבר הכניסה

לבית, אך הנאשם תפס אותה, אחז בידיה בחוזקה והפילה לרצפה, תוך שהוא עומד מעליה.

המתלוננת החלה לזעוק לעזרה. אך הנאשם התיישב עליה והחל לחנוק אותה ואיים עליה כי יהרוג אותה. זאת עשה הנאשם עד אשר המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו. לאחר ששרטה אותו בידי, נאבקה עמו ועזבה את הדירה ...".

בעמ' 291 לת"פ 45160-10-17 **מדינת ישראל נ' ליולקו** הנקבל הורשע בגין התנהגותו בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים, כמפורט לעיל.

ערעורו של הנקבל נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (מרכז). בפסק דינו מיום 04.04.2022 והוטלו על הנקבל 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

3. יצויין, כי גם העבירות הנוספות נשוא כתבי האישום המפורטים בסעיף 1(ב) לעיל, בוצעו גם הם כלפי בת זוגו לשעבר של הנקבל, בעת שהיו בהליכי גירושין.

באישום הראשון מדובר על רצף איומים והטרדות שהתפרס על פני תקופה בת חודשיים ומחצה. מדובר, מהעולה מגזר הדין מיום 19.07.2022, ב- 11 אישומים בוטים, קשים וחמורים.

באישום השני הפר הנקבל צו הגנה, שניתן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה אשר אסר עליו לעמוד בקשר עם המתלוננת. למרות הצו שלח הנאשם הודעות לטקסט מרובות למתלוננת. תוכן של ההודעות מכוער, אך לא עלה כדי עבירות איומים. ומשכך, בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות הטרדה והפרת צו בית משפט.

הנקבל הודה בעבירות אלו, והצדדים הציגו הסכמות עונשיות. ההסדר היה מקובל על גרושתו.

בית המשפט בחר לכבד את ההסדר וגזר על הנקבל:

(א) 14 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשים ירוצו במצטבר לכל עונש מאסר אחר, אותו מרצה, והיתרה בחופף.

(ב) 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים או הפרת צו בית משפט, שנועד להגן על אדם.

3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

(ג) פיצויים בסך 17,500 ₪.

גזר הדין ניתן ביום 19.07.2022.

הנקבל הודה בעבירות המיוחסות לו, בהתאם וכמפורט לעיל.

4. הננו מרשיעים את הנקבל בעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא, לפי סעיף 41(1) לפקודת הרופאים, בגין הרשעותיו בעבירות פליליות (סעיף 41(5) לפקודת הרופאים) בתיקים:

ת"פ 45160-10-17

ת"פ 30963-09-18

ת"פ 23182-06-19

טיעונים להטלת אמצעי המשמעת

טיעוני ב"כ הקובל

5. ב"כ הקובל בחרה לחלק טיעוניה בהתאם לסוג העבירה בהן הורשע הנקבל.

ראשית, עבירת תקיפת בת זוג ואיומים. הנקבל הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, הגורמת חבלה, לפי סעיף 382 לחוק העונשין. קרי – עבירת תקיפה ברף חומרה גבוהה, לגביה ראה המחוקק לקצוב ענישה כפולה מהענישה הקבועה בסעיף 380 לחוק. חומרה יתרה יש לראות בכך, שהעבירה בוצעה בין כתלי ביתה, אשר אמור היה להיות מבצרה.

האירוע הסתיים בכאבים ובהטומות, ולעמדתה :

**"היה יכול לגבות חיי אדם ואף אין לדעת כיצד היה מסתיים
אילו לא הצליחה להימלט" (בעמ' 12 לפרוטוקול).**

ועוד באשר לחומרה, מפנה ב"כ הקובל להכרעת הדין שניתנה על ידי כבוד
השופטת מירב גרינברג בת"פ 45160-10-17. וכך, מתוך הכרעת הדין, מפנה
ב"כ הקובל, בעמ' 121, כאשר הנקבל נטל בכוח מהמתלוננת את הטלפון, היכה
אותה בראשה באמצעותו ובידו השנייה היכה בה באגרופים, השליך הטלפון
לעבר הכניסה לביתם, וכשזו רצה לעבר המכשיר, בעט בה.

בהמשך :

**"בעודו אוחז את הטלפון ובמפתחות הבית, כשדלת הבית
נעולה, נכנס לחדר השינה. המתלוננת נכנסה אחריו וזו לקחה
המפתחות ורצה לעבר דלת הכניסה לביתם. תפס אותה, אחז
בידיה בחוזקה והפילה, תוך שהוא עומד מעליה. משזעקה
לעזרה, התיישב מעליה והחל לחנוק אותה ואיים עליה כי יהרוג
אותה. כן עשה עד שזו הצליחה להשתחרר, לאחר ששרטה אותו
בידיו, נאבקה עמו וברחה מהבית".**

מעשים אלו, לטענת ב"כ הקובל, הינם אלימות ברמת חומרה גבוהה, כמפורט
לעיל.

6. ועוד, מפנה ב"כ הקובל לעמ' 295 בהכרעת הדין. לדברי המתלוננת באשר
להתנהגותו אובססיבית של הנקבל כלפיה, הכוללת משלוח הודעות מאיימות
והגשת תביעה נגדה.

מעדותה של המתלוננת עולה, כי התנהגות זו נמשכה שנים :

"וזה עושה לי נפשית, זה עושה לי נזק. יום ולילה אני מתעוררת עם הודעות שלו. לחסום אני לא יכולה. מה אני עושה במקרה כזה?"

מערכת היחסים העכורה בין בני הזוג הביאה בסופו של דבר לגירושיהם ונראה, כי הנקבל התקשה להשלים עם הפרידה (עמ' 304 להכרעת הדין).

לטענת ב"כ הקובל:

"יש לברך כי בסופו של דבר, כי מעשי הנקבל הותירו במתלוננת חבלות בדמות כאבים והמטומות בלבד ולא נזק חמור יותר".

7. לאלימות זו מתווספת החומרה העולה מכתבי האישום הנוספים.

בעניין איומים והטרדה, עבירות אשר בוצעו באפריל, מאי 2018, לאחר שהוצא כנגד הנקבל צו הרחקה בגין עבירת התקיפה ב- 19.07.2022, בה הורשע, המשיך להטריד את המתלוננת ולאיים עליה, כמפורט בכתבי האישום בהם הודה ובגינם הורשע.

בגין פרשיות אלו נדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי. וגם אלו, לטענת ב"כ הקובל, הינם איומים ברף חומרה גבוה:

"מה שמחכה לך זה חיים אחרים בשיקום, כל אדם שעזר לך ייענש, נשבע לך באמא שלך שאני אעשה הכל. אני מוכן לעבור גיהנום בשביל המטרה הזו, ושאלוהים יהיה איתי. אתם תשלמו פי 5 על מה שעשיתם. אלוהים, אני בן אדם שמסוגל לעשות את זה. כבר את תשלמי וכל האנשים שקרובים לך. אני אקבור אותך בכתב האישום. את מילה במילה תרגישי את זה. את לא מבינה מה מסוג לעשות בן אדם שאין לו מה להפסיד וכשהוא יודע בדיוק איך עושי את כל הדברים האלה".
(בעמ' 18 משורה 14 עד שורה 6 בעמ' 19 לפרוטוקול).

ב"כ הקובל מציינת, כי הנקבל מאיים שוב ושוב בפגיעה בחייה ובשלומה של זוגתו ובני משפחתה, וכל זאת לאחר שכבר הורשע. ולעמדתה, במעשיו הוכיח לא רק את מסוכנותו הגדולה לחייה ולחיי קרוביה, אלא גם את חוסר המורא שלו בפני החוק.

8. ב"כ הקובל מציינת, כי ביום גזירת עונשו, ב"כ המדינה בטיעוניה הפנה לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות, ואף היא ערה לכך. נימוק זה היווה חלק מן השיקולים להסדר שנחתם ואומץ על ידי בית המשפט.

9. ב"כ הקובל עמדה על הבדל בין ההליך הפלילי להליך המשמעותי. שיקולים שונים עומדים בבסיס הליכים אלו. על ועדת המשמעת מוטל תפקיד לבחון את המעשים בהיבט מקצועי. ראה עש"מ 5828/98 **מדינת ישראל נ' תמר כתב**, לפיו אין מקום לגזור גזרה שווה מן העונש שהוטל על המשיבה בדין הפלילי לאמצעי המשמעת שיש להטיל עליה בדין משמעותי.

כן ראה עש"מ 356/96 **פלוני נ' נציגות שירות המדינה**, אשר גם בו מודגשת התכלית השונה בהליך משמעותי והעובדה כי ההליך הפלילי אינו מונע קיומו של ההליך המשמעותי.

10. לעמדת ב"כ הקובל, להתנהגות בה הורשע הנקבל אין מקום בחברה מתוקנת. ומשנה תוקף, כאשר מדובר בבת זוג, כלפיה מחויב בכבודה ובשלומה. הנקבל פגע בזכותה לשלוות נפש, לכבוד, פגע בה פגיעה פיזית ונפשית, והכל בין כתלי ביתה, מבצרה, המקום בו אמורה להרגיש הכי מוגנת בעולם.

לטענתה, מדובר במעשים שבוצעו במהלך תקופה ולא במעידה חד פעמית. מדובר במסכת אלימות מתמשכת, באיומים קונקרטיים ובוטים, וזאת כאשר המתלוננת חוותה את נחת זרועו. האיומים עברה היו מוחשיים מתמיד.

מהתנהגותו של הנקבל, בעת שהשמיע איומים כה קונקרטיים, תוך ידיעה כי המתלוננת כבר חוותה את נחת זרועו, יש לחשוש גם באשר להפעלת שיקול דעתו המקצועי. היכן ההפרדה בין האישי לבין המקצועי? ובעצם מעורר את שאלת יכולתו לטפל באשה מוכה המגיעה אליו.

ב"כ הקובל מפנה לחוזר מנכ"ל מיום 19.11.2003, שעניינו איתור וטיפול בנשים נפגעות אלימות במשפחה על ידי מטפלים במסגרת הבריאות, אישפוז בקהילה (ת/4). עיון בחוזר ובשאלות שעל הרופא לברר, מטיל ספק רב ביכולת הנקבל לעשות כן, שכן במקום לפעול להגנה על אישה הזקוקה לכך, הוא עצמו הפר צו הגנה.

ועוד, לטענת ב"כ הקובל, ברור כי הנקבל לא יוכל לעמוד בדרישות המופיעות בחוזר והחלות על כל רופא. הגם, לעמדתה, שהמעשים לא נעשו במסגרת העבודה, האלימות אינה מתיישבת עם עצם העיסוק ברפואה. יש בה כדי לפגוע באמון בציבור הרופאים.

ההיבט האתי הרפואי אינו סובל התנהגות מעין זו, שיש בה כדי לעמוד בסתירה מוחלטת לשבועת הרופא, ואל לו למשרד הבריאות להשלים עם כל האלימות, בין במסגרת המשפחה, בין אם בכלל ובוודאי כשזו ננקטת על ידי רופא, שאמור לדאוג לשלומם ולבריאותם של בני אדם. מי שאמור לרפא את האדם, גורם בכוונה ובמודע לאדם אחר, קרוב אליו, לחיות בחרדה ובאיומים מתמשכת ולפגיעות פיזיות.

11. בטרם הפנייה לפסיקה, מבקשת ב"כ הקובל לסכם, כי יש לתת ביטוי לחומרת מעשי הנקבל משלוש סיבות עיקריות:

(א) היבט ההרתעה, כך שהענישה תהיה הרתעה לכלל ציבור הרופאים ולעוסקים במקצועות הרפואה בכלל.

(ב) בהיבט של אמון הציבור. המסר צריך להיות, שמשרד הבריאות אינו נותן לרופאים אלימים לטפל בו. הציבור צריך לדעת כי בעת שמגיע לרופא, אין הוא מגיע לאדם אלים ופוגעני.

(ג) המעשים בהם הורשע הנקבל הם הערכים והאינטרסים עליה באה הענישה המשמעתית להגן, שמירה על כבוד המקצוע ואמון הציבור.

12. ב"כ הקובל עותרת לביטול רישיון הרפואה של הנקבל, בהתבסס על פסקי הדין כדלקמן :

(א) פסק דין בעניין **אדגר סבין**, ע"א 50/91 לעניין השיקולים המרכזיים לשמירה על כבוד המקצוע ואמון הציבור ברופאים (ת/5).

(ב) ע"א 24/79 **יעקב דיאמנט נ' שר הבריאות** (ת/6), שעניינו כי רופא הוא אדם בגין כל התחומים, לא רק בעיסוקו כרופא.

(ג) ב"כ הקובל, לטענתה, לא מצאה סימוכין לענישה לגבי נסיבות כה חמורות כעניין שבפנינו, ועל כן מבקשת לאמץ את חומרת המעשים כמתואר בהכרעת הדין בעניינו של הנקבל.

(ד) פסק הדין בעניין **איברהים** מיום 18.11.2022 מאנגליה, שם בוטל רישיונו עקב הכאת אשתו ואיומים עליה (ת/7).

(ה) ועוד, לעניין הענישה, מפנה ב"כ הקובל לפסק הדין בעניין **דר' זיעד סלמאן**, רופא שיניים, אשר היכה את אשתו ובסופו של דבר, ההתלייה היתה לחצי שנה. לטענת ב"כ הקובל, המקרה שבפנינו חמור יותר, כאשר שם לא הוטל עליו מאסר בפועל.

עם זאת יצוין, כי שם אכן קיימת בהמלצת הוועדה אבחנה בין אלימות כלפי בן משפחה לבין אלימות במסגרת יחסי רופא – מטופל.

לסיכום מציינת ב"כ הקובל את העובדה, כי לנקבל אין מורא מאימת החוק, ההחלטות השיפוטיות אינן נר לרגליו, התנהלותו הדיונית הקשתה על ניהול סדיר של הדיונים ולמעשה אין כל נסיבה מקלה בה יש להתחשב בעת הטלת אמצעי המשמעת.

וכתב כב' השופט אלרון, בעת שדחה את ערעור הנקבל בע"פ 2750/22 (ע' 37 לפרוטוקול משורה 14 ואילך):

"קשה להפריז בחומרתן הרבה של העבירות בהן הורשע המבקש אשר תקף את בת זוגו ובאיימו עליה כי ייטול את חייה. מעשיו מעוררים סלידה וראויים לכל גינוי והוקעה".

ובהמשך הפנה לע"א 340/21 בה מציין:

"יש לנקוט ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה ואלימות בין בני זוג, בפרט על מנת למגר תופעה נפסלת זו" (עמ' 37 משורה 20 ואילך).

לאור כל האמור, מבקשת ב"כ הקובל לבטל את רישיון הרפואה של הנקבל.

טיעוני ב"כ הנקבל

13. לעמדת ב"כ הנקבל, מנסה הקובל לטפל במקרה שבפנינו כפיילוט. שכן, לא במקרה לא הוגשה אף החלטה דומה שבאה במקרים קשים וקיצוניים יותר, בהן נתבקשה ועדה לבטל את רישיון הרופא.

14. ולגופו של עניין:

הנקבל היה בתקופה קשה בחייו, בקריסה על רקע זוגיות, שהיתה מאד טובה לאורך השנים, שהתפרקה לו. הוא לא הצליח להכיל זאת ופעל באופנים שונים, בהם התנהגות לא רציונאלית, לא רק עצם המעשים המתוארים בכתב האישום, אלא ההתנהגות סביב ההליכים. הוא ייצג את עצמו בפנייה לערכאות. וכל אלו הם סממני התנהגות בלתי הגיונית.

לא נתבקש תזכיר בעניינו ולא הגיעו עדי אופי בעת גזירת דינו. הוא עצמו כתב בקשה רשות לעליון.

מדובר בתקופה רעה, אשר הסתיימה למעשה עת ניתן פסק הדין בעליון. בשלב זה פונה הנקבל לבא כוחו, וכאן מתחיל הליך שיקום. ההליך מתקיים לשביעות רצונם המלאה של הממונים עליו בכלא.

ב"כ הנקבל מביא לדוגמה את עניינו של דר' רוני וייסברוט. על אף שמעשיו של הנקבל חמורים יותר, הסיבה בגינה לא הותלה רישונו של דר' וייסברוט היא העובדה, כי למעשיו אין קשר להיותו רופא, העבירה היא על רקע סכסוך פרטי משפחתי. וקו זה הנחה את הפסיקה. הענישה חמורה יותר, בעת שהמעשים מבוצעים בין רופא למטופליו.

בענייננו, מדובר על עבירות בתוך התא המשפחתי, אשר בוצעו בין השנים 2017 – 2018. הנקבל נכנס לבית סוהר ועבר טיפול פרטני.

ב"כ הנקבל הגיש את סיכום הטיפול בעניינו של הנקבל מיום 08.06.2023 וחוות דעת ערב האירועים ממקומות עבודתו, המעידים על תפקודו הטוב וכן יחסו הטוב אל מטופליו.

ועוד, העובדה כי בעת התמחותו כרופא פנימי, התבקש על ידי מנהל מכון הלב גם לעשות התמחות בקרדיולוגיה, וכך שינה את מסלול התמחותו לקרדיולוגיה. וכך, בסופו של מסלול, יהיה מומחה פנימית וקרדיולוגיה.

חוות הדעת מעידות על שביעות רצון מעבודתו, הן של כל הצוות הרפואי והן מטופליו. על עבודתו המקצועית, יושרו ואדיבותו ועוד, התנדבותו במהלך טיסה לטפל בנוסע, אשר הציל את חייו.

15. הנקבל שילם חובו לחברה. מבחינתו נשא עונש לא פשוט. ישב בכפיפה אחת עם **"אנשים לא פשוטים בלשון המעטה"**, כדברי בא כוחו. לקח אחריות מלאה על מעשיו.

ובעמ' 48 שורות 4 ואילך, מצטט ב"כ הנקבל מפרוטוקול הדיון בעת מתן גזר הדין, מדברי הנקבל:

"אין לי מה להוסיף. אני מצטער כמובן על מה שעשיתי. מבקש סליחה על כל ההתנהלות שלי. גם בתיק הקודם מול גרושתי ומול כולם. התנהגתי באופן לא ראוי. רציתי להוכיח משהו שאי לא יודע מה ניסיתי להוכיח. עכשיו אני מבין את הטעויות. אני

**מרצה מאסר בפועל, הבנתי הרבה דברים שלא הבנתי קודם.
אני רוצה לסיים את העונש ולחזור למשפחה, להורים שלי,
שאני אוכל לנהל את חיי ולפתוח דף חדש".**

וכך, בעת הטלת העונש, נלקחה בחשבון נטילת אחריות, הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה ואף התקבלה עמדת המתלוננת ובית המשפט אימץ את ההסדר כהסדר ראוי.

16. ב"כ הנקבל מביא את עניינו של דר' דניאל מאיר ב- 33129-08-17, רופא מומחה בפסיכיאטריה של הילד המתבגר. הוא הורשע ב- 7 אישומים של התעללות בחסר ישע, שבו הוא מטפל באירועים שאירעו במשך שנה שלמה.

נגזרו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים ורישיונו הותלה ל- 6 חודשים.

וכן, בתשובה לבאת כוח הקובל בעניינו של דר' וייסברוט, אכן נעשתה אבחנה בין מעשים נעשים בתא המשפחתי לבין אלו שבין המטפל למטופל.

17. ובאשר לחוזר המנכ"ל מציין ב"כ הנקבל, כי אלו יפים לכלל המקרים הנדונים, הן באשר לרופאים המורשעים במעשים מגונים, כאינוס ובעבירות אלימות ועל אף זאת לא בוטלו רישיונותיהם ואחרי תקופת ההתלייה, הרופא חזר לעיסוקו.

עוד מפנה ב"כ הנקבל לעניינו של דר' בני שכטר, רופא נשים, אשר הורשע בביצוע מעשים מגונים בשלוש מטופלות. רישיונו הותלה ל- 6 חודשים.

עוד מפנה ב"כ הנקבל לפסקי דין אחרים שעניינם :

- עבירות מס – רישיון שהותלה לחודשיים ;

- מרמה ודיווח כוזב – חודש ימים ;

- ואחר, בגין הרשעה בפעולה ברכוש למטרות טרור – הלנה, העסקה והסעה שלא כדין של שוהים לא חוקיים – התלייה למשך 10 חודשים ;

- ולמעשים חמורים יותר – **דר' אחמד שובו סלא** – ריבוי ביצוע מעשים מגונים והטרדה מינית של העובדות שלו בתוך הקליניקה הרפואית שלו – 15 חודשי התלייה. ריצה 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית;
 - **דר' עמר ג'אבר** – מעשה מגונה במטופלת במרפאתו - התלייה ל- 10 חודשי מאסר;
 - **דר' אריאל שליט** – התלייה למשך 18 חודשים בגין הטרדה מינית של מטופלת אוקראינית;
 - ועוד, **דר' רקפת רודריגז** – קשה אינטימי עם מטופל, עברה להתגורר עימו. נטלו יחדיו סמים ובהמשך כתבה חוות דעת כוזבת, במסגרת הליך פלילי כנגד מטופל. רישיונה הותלה למשך חודש ימים.

18. מכלל הפסיקה עולה, כי רק במקרה אחד הוטלו 18 חודשי התלייה, ואף לא באחת מהן התבקש ביטול רישיון. הפסיקה המחמירה יותר היתה כאשר דובר על זיקה לעבודה, כשהעבירה בוצעה על ידי רופא במטופליו, וגם אז ההתלייה נעה בין 10 ל- 18 חודשים.

כשדובר בעבירות שלא על רקע רופא ומטופל, ההתלייה המקסימלית היתה ל- 6 חודשים.

בנסיבות אלו, חלוף הזמן, העובדה שהנקבל עבר הליך שיקומי, העובדה שאין קשר בינו לבין המתלוננת ואפילו ההסדר נעשה על דעתה של המתלוננת, על כך פעלו במשך שנים, עותר ב"כ הנקבל להסתפק בתקופה בה היה רישיונו מותלה.

19. ועוד מבקש להעיר ב"כ הנקבל לגבי הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הקובל בעניינו של תיק 365/96, שאינו דומה כלל לנדון בעניינו. מדובר שם במעשה מגונה בילדים. וכך גם בתיק 50/91 – רופא שביצע מעשים מגונים בחולות במרפאתו. להבדיל מהנקבל, העבירות בוצעו כלפי בת זוגו וללא כל קשר להיותו רופא.

ובעניינו של דר' זיאד סלמאן, מעשיו חמורים משל הנקבל, ואף תוצאותיהם על מצבה של בת זוגו.

הנקבל עבר אפיזודה קשה בחייו. עתה נמצא במקום אחר, טיפל בעצמו בין כתלי הכלא וקיבל כל טיפול שהוצע לו. כל שמבקש עתה הוא לשקם חייו ולחזור למטופליו. לגביו המאסר היתה נפילה מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, חש בושה כאשר הוחלף מסדרון בית החולים במסדרון הכלא. ב"כ הנקבל מבקש לפעול במידת הרחמים. תוצאתית, איבד את אשתו וילדתו וגם חזרתו למסלול אינה פשוטה.

הנקבל הינו בין למשפחת רופאים, וכל רצונו לשוב למקצוע.

עוד ביקש ב"כ הנקבל להוסיף, כי האירוע אירע בעת שאביו הרופא, אליו קשור מאוד, לקה בהתקף לב וכל רצונו היה: **"נתקן את הכל והילדים יגדלו כמו שצריך. אני סולח על הכל"**. אך בסופו של דבר, עם קריסת נישואיו חרב עולמו והתוצאה היתה קשה.

דיון והמלצה

20. ב"כ הקובל עתרה לביטול רישיונו של הנקבל, אך לא תמכה, ולו בתקדים אחד המבסס עתירתה. היא הציגה פסקי דין על מעשים החמורים ממעשה הנקבל, מלבד פסק הדין מאנגליה בעניינו של דר' איברהים, אשר אינו מייצג כלל את רמת הענישה בארץ.

אמנם, כפי שטענה ב"כ הקובל, ועל כך כלל אין ויכוח, כי להליכי המשמעת יש תכלית שונה מהדין הפלילי ועניינם לשמור על כבוד המקצוע, מעמדו של הרופא כלפי הציבור והגנה על ציבור המטופלים מפני הישנות התנהגות בלתי רצויה, אשר בגינה מושת העונש. אך לא מצאנו בטיעוני ב"כ הקובל ניתוח התנהגות הנקבל, אל מול אותה גישה והניסיון להשוות התנהגותו אל אותם מקרים, אשר הובאו על ידה.

רק עניינו של דר' **סלמאן נ' שר הבריאות**, עש"א 35851-05-23 דומה במהותו לעניין שבפנינו.

ייאמר, כי אין דינם של מעשים מגונים כלפי קטינים ופגיעה ואלימות כלפי מטופלים כדין אלימות בתוך משפחה.

21. אין צורך להכביר במילים על חומרת העבירות של אלימות במשפחה. החומרה שיש ליתן להתנהגות זו, חומרת העבירות אותן עבר הנקבל, באה לידי ביטוי במשפטו הפלילי, ואף נדון לעונשי מאסר משמעותיים.

השאלה העומדת בפנינו היא, בהתחשב בעונשים אותם ריצה, בעונשי התנאי התלויים נגדו, עד כמה עלינו להחמיר באמצעי המשמעת אותו נטיל, בהתחשב בשנים שחלפו, בהן נמנע ממנו לעסוק במקצועו, כדי שיהווה הרתעה, שמירה על כבוד המקצוע ומניעת פגיעה בשלום הציבור.

22. עניינו של הנקבל ומעשיו דומים במהותם למעשיו של **דר' זיאד סלמאן**, שכבר נאמר כי מעשיו נמשכו לאורך תקופה ארוכה. האלימות היתה קשה יותר ולא חד פעמית במקרה שבפנינו, בו ביום, בו פרצה המריבה בין השניים. הנקבל אמנם המשיך ואיים על בת זוגו דאז, אך אלו, כאמור, מצאו ביטוי בעונשים אשר הוטלו עליו בהליך הפלילי.

23. התרשמנו, כי העבירות בהן הורשע אינן דרך חיו ולא נמשכו אלא בתקופה הקצרה, בה **"קריס"**, כדברי בא כוחו, והתפרץ והכל מתוך רצון להחזיר את בת זוגו לחיקו.

יצוין, כי הנקבל לא היה מיוצג בעת המשפט הפלילי שהתנהל נגדו, ואכן התקופה מאופיינת בפריקת כל עול ובצעדים נטולי הגיון.

בסיכום, התיק הסוציאלי (ס/1) מתאר הקושי והחרדה להתמודד ולגעת בנושאים מסוימים בחייו, אך בסיכום, ההתרשמות הינה כי הצליח להפיק רבות מההליך. כי כיום מבין את האלימות אשר היתה חלק מחייו וכי מצליח לראות את החלקים האלימים שנשארו בו עד היום.

פיתח במהלך התהליך במחלקה יכולת תקשורת גבוהה עם האחר, יכולת אמפתיה להצליח להגיע לכדי מקום של שיח פתוח על תחושותיו ומחשבותיו.

חיזוק לעמדתנו, כי מדובר באירועים שאינם מאפיינים את דרכו, יחסו אל המטופלים, ניתן לראות בהמלצות אשר הוגשו לנו וכולן טרם אירועי נשוא הקובלנה (ס/3).

לדברי ד"ר משנאוקסקס מהאנה, הנקבל עבד במחלקתה שנתיים ולצד יכולתו המקצועית:

"הפגין כישורים של רופא מסור וחרוץ עם רצון להתמיד בלימודים ולהתקדם. הוא הצליח ליצור קשר אמפתי עם החולים ומשפחותיהם ולזכות באמונם.

יחסיו עם הצוות המחלקתי, הן הרפואי והן הסיעודי, יוצאים מן הכלל".

וב- 4/ס, מנהל המחלקה הפנימית ה' בוולפסון, דר' דובינסקי כותב, שהנקבל מוכר לו מאז 2013. חוות הדעת הוגשה ב- 2016 ומתייחסת להתמחותו במשולבת בפנימית וקרדיולוגיה. ולענייננו:

"בעל אישיות נעימה, אשר זכה להערכה רבה מצד החולים ומשפחותיהם".

עוד יש לציין, ס/6 – היחלצותו במהלך טיסה לעזרת נוסע שלקה בשבץ.

24. הנקבל הביע בפנינו חרטה וכל רצונו לחזור למסלול חייו ברפואה, להשלים ההתמחות ולשקם את חייו.

25. בבואנו להמליץ על אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל, לא נוכל להתעלם מכך שהיבט האתי הרפואי אינו סובל התנהגות כהתנהגותו של הנקבל.

אין ספק כי על אמצעי המשמעת להיות כזה, אשר ישמש הרתעה לנקבל וגם לציבור העוסקים ברפואה. לא נוכל לקבל כי מי שממונה על בריאות הציבור,

יהיה אלים ויסכן חיי אדם, בן אם מדובר בבן משפחה או בצד ג' או מטופל על ידו.

כן, לא נוכל להתעלם מהאלימות המתפשטת בחברה ובפרט אלימות כלפי נשים.

לקולא נציין, כי את חוות הדעת החיוביות, לא רק בעניין המקצועי אלא המתארות את התנהגותו כלפי המטופלים ומשפחותיהם, הטיפול אותו קיבל בעת שהותו בכלא, אין ולא נרשמו, לפני האירוע נשוא הקובלנה ואחריו, כל תלונות נגדו. כן יש לקחת בחשבון את תקופת ההתלייה ותקופת המאסר, אשר מנעו ממנו לשמש כרופא. ועוד משך הזמן שחלף מביצוע העבירות ואף את הקושי אותו חווה בעת ריצוי עונשו.

26. עוד נציין, כי הובאו בפנינו תקדימים אשר בגין מעשים מגונים ואלימות הוטלו עונשי התלייה של מספר חודשים וכי האלימות בעניינו של דר' זאד סולמאן היתה חמורה יותר מזו של הנקבל, שכמתואר אירעה בפרק זמן קצר מסויים, כנטען, היתה זו התפרצות / קריסה שלא אפיינה את מסלול חייו.

27. בנסיבות אלו, הננו ממליצים להתלות רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה למשך שנתיים.

תקופת ההתליה תחפוף בחלקה לתקופת ההתליה למשך 6 חדשים שהוטלה ב28/11/2021 לתקופת המאסר אותה ריצה הנקבל ותמה ב24/07/2023 ולתקופת ההתליה הנוספת אשר הוטלה ב24/07/23 ותסתיים ב23/01/2024.

רישיונו של הנקבל יוחזר לו עם סיום ההתליה ב24/01/2024.

ניתנה היום 26/09/2023.

עו"ד לינדה שפיר,
נציגת היועמ"ש

דו' אורי לבנטל,
נציג הסתדרות הרופאים

דו' יצחק בירן,
יו"ר